

S poukom v podkovstvu je združen tudi nauk o ogledovanji živine in mesa. Kdor želi vzprejet biti v podkovsko šolo, mora se izkazati:

1. s spričevalom, da se je pri kakem kovači izučil za kovaškega pomočnika;
2. z domovinskim listom;
3. s spričevalom svojega župnika ali župana, da je poštenega vedenja, in
4. da zna brati in pisati slovenski.

Ubožni učenci morejo tudi dobiti štipendije po 60, oziroma 50 forintov.

Prosilci za štipendije imajo predložiti:

1. ubožni list,
2. spričevalo o poštenem vedenji, in
3. potrdilo, da so delali uže dve leti za kovaške pomočnike. Prošnje z le temi spričevali imajo poslati vsaj do 15. decembra glavnemu odboru c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani.

Šola traja do konca junija 1895 leta. Kdor dobro prebije preskušnjo, more po postavi iz 1873. leta dobiti patent podkovskega mojstra, ker sedaj ne more nihče brez preskušnje postati kovaški mojster. Nauk v tej šoli je brezplačen, vsak učenec si ima za šolski čas skrbeti le za živež in stanovanje ter za potrebne šolske knjige. Stanovanje dobodo učenci za majhno plačo v šolski hiši.

Učenci naj se oglase vsaj dva dni pred šolskim začetkom v podkovski šoli na spodnjih Poljanah.

Ker je po slovenskih deželah še zmerom premalo v podkovstvu izučenih kovačev in zdravnikov kopitnih boleznij, pa tudi premalo izurjenih oglednikov živinskih in mesovnih, zato naj bi skrbela županstva, da dobode vsaka občina vsaj po enega dobrega kovača in živinskega in mesovnega oglednika.

Ivan Murnik,

predsednik c. kr. kmetijske družbe kranjske.

Dr. Karol vitez Bleiweis Trsteniški,

začasni vodja podkovske šole.

Naznanilo.

Skušnje na tukajšnji podkovski šoli se bodo vršile dne 27. in 28. decembra t. l., in sicer: 27. decembra skušnija iz podkovstva za kovače, kateri niso obiskavali podkovske šole, 28. decembra pa za učence podkovske šole iz podkovstva in ogledovanja klavne živine in mesa. Kovači, kateri hočejo delati to skušnjo, naj se oglase pri podpisanim vodstvu do 15. dne decembra t. l.

Vodstvo podkovske šole v Ljubljani
dne 5. novembra 1895.

Dr. Karol vitez Bleiweis Trsteniški.

Kmetijske raznoterosti.

Ponarejanje medu že dolgo cvete v nekaterih krajih zlasti na Francoskem. Ljudje so vsled tega že postali tako previdni, da nikdo ne kupi več medu, kakor v satovji. Sedaj pa tudi ta previdnost nič ne pomaga. Izumeli so celo neki način za izdelovanje umetnega satovja, katerega napolnijo z umetno narejenim medom. To satovje je jako podobno pravemu.

Da pa kupca ložje osleparijo, denejo vanj še par mrtvih čebel in sleparija je dovršena. Ponarejanje medu se pa izplača, kajti tako satovje pride na polovico ceneje, nego pravo.

Vino v Avstraliji. V Avstraliji se je lani pridelalo 143 tisoč hektolitrov vina za 4200 tisoč hektolitrov manj kakor predlanjskim. Največ ga pridelajo v naselbini Viktorija potem pa v Novem južnem Walesu v južni Avstraliji. Izvozilo se ga je 93.000 hektolitrov vina.

Poučni in zabavni del.

Deset let v Ameriki.

(Iz osebnih spominov Rusa P. Tverskega.)

XII.

(Dalje.)

Konjske ulične železnice hitro izginjajo v Ameriki, ohranile so se le še v manjših mestih. Električna jih je povsod zamenjala. V Novem Jorku, Brooklinu, Čikagu so ulice vedno tako napolnjene z ljudmi in vozmi, da v nekaterih niso našli prostora za ulične železnice in so jih torej zamenjali s parnimi železnicami na železnih stebrih. Vprašanje o cenem, hitrem in varnem prevažanju je vedno bolj pereče in zahteva radikalne premembe v mnogih ulicah glavnih mest Zjedinjenih držav, posebno starih, kakor sta Boston in Novi Jork. Njih trgovski in tovarniški deli so še davno zaprti od vseh strani od tekoče in stoječe vode in poslednja desetletja rasto le na višino, nadstropje na nadstropje. Občno uvedenje parnih dvigal je popolnoma uničilo pomen stopnic in trgovske pisarne v vrhnjih nadstropjih daleč od uličnega šuma, zaduhlega zraka in vsemogočnih mestnih duhov se bolj čislajo, kakor pisarne v nižjih nadstropjih, katere se že le bolj rabijo za skladišča in raznovrstne tovarne. Ta rast na višino, brez vsakega razširjenja vedno bolj zajezuje z ljudmi že obstoječe ulice; mejo temu rastenju kvišku stavijo neko samo določbe zavarovalnih družb proti ognju. V Bostonu se je nedavno tudi mestna uprava potegnila za prebivalce nižjih nadstropij, ki vedno bolj zgublajo svetlobo in zrak. V Novem Jorku se je nedavno osnovala posebna komisija iz ljudij znanih po svoji praktičnosti in poznanjem življenjskih pogojev tega mesta, katera se je odločno lotila proučevanja, kako bi se razrešila težavna naloga, da se pospeši in uredi prevoz ljudij po ulicah in ob enem doseže največja varnost.

Desetine načrtov različnih družeb z na stotine milijonov kapitala se je že pregledalo; kolikor je znano iz časopisov, zmatrajo se za najugodnejše podzemeljske železnice s štirimi tiri in z elevatorji na križpotih, če tudi imajo dvenadstropne železnice s steklenimi strehami nad hišami mnogo zagovornikov. Predsednik komisije, Viljem Steinnel, znameniti izdelovatelj klavirjev in jeden najznamenitejših mož v Novem Jorku, se je povrnivši iz Evrope izrekel za podzemeljske železnice, katere naj goni električna. Po njegovih besedah bi take železnice stale 3 milijone dolarjev za angleško miljo. Sedanje nadulčne železnice, katerih je v Novem Jorku okolu petdeset milj,